

FOTÁ~K - 114

Čtvrtek, 15 září 2016

Prázdniny jsou za námi, tak se má~eme s úsm~vem a písni na rtech poohlédnout na dobu, kdy školy a školky nefungují. Za~ínalo to ráno, v 6:00: ČEn~k: "Ta~ko, u~ je ráno, vstávej. Já: "Co si ty za ~lov~ka proboh Spi." ČEn~k: "Ta~ko, venku svítí sluní~ko, musíme na výlet." Já: "Je ješt~ brzo. Výlety mají ješt~ zav~ ČEn~k u~ oble~enej (nevím, kdy to stihnul): "Ta~ko, musíme jet."

Tak~e takhle ne. Rozhodl jsem se, ~e toho permoníka na kokainu prost~ unavím, i kdybych má~l chcípnout. Vzal jsem i na výlet. Výšláp na nedalekou z~míceninou. Na internetu proklamovali, ~e otev~eno denn~ od 8:00 do 17:00. Kdy~ se doplazil úpln~ zpocený (ČEn~k doskákal a dob~hnul) do toho krpálu, n~pis na zav~ených vrstech z~míceniny: "Otev~ denn~ od 8:00 do 17:00. V pond~lí zav~eno." Dával tušit, ~e se výlet moc nepovedl.

ČEn~k: "A ta~ko, jsou vevnit~ hradu rytí~i?" Já: "Nevím, je zav~eno." ČEn~k: "A pro~?"

Následnou hodinu p~eskakuju, proto~e to byl nekone~ný rozhovor typu "A pro~.", kdy výsledek byl takový, ~e ČEn~k bre~et, proto~e se t~šil na rytí~e. Nakonec to dopadlo tak, ~e jsem byl rytí~ já (má~l jsem klacek a na hlav~ jako~e helmu) a ČEn~k má~ coby drak svinským krokem hnal dol~ z krpálu, jako ~e má~ zapálí ohn~m. Na úpatí ko dvaceti minutách b~hu, se o má~ pokoušela mrtví~ka. P~eci jenom nejsem nejmladši, mám mírnou nadváhu a za~ínám plešat~. Na b~h nejsem stav~ný.

Následn~ jsme jeli na koupališt~. To dít~ jedno malý tam po~ád n~kde pobíhalo. To byl základ. Aby po~ád b~halo. Kdy~ si cht~l sednout na deku, tak jsem mu ~ekl, ~e je ješt~ pot~eba utíkat táhle dozadu. Tak tam D~ti jsou tak naivní…

Po koupálku se najedl a pak jsme šli p~šky p~es p~l má~sta do olympijské vesnice. Tam pobíhal, hrál florbal, jezdil na kolob~ce, no prost~ se nezastavil. Dom~ jsme šli oklikou, abych ho dorazil. Doma od šestí do devíti skákal na posteli a byl chobotnice.

Pak se nave~el, šel do sprchy, šel spát. To, ~e šel spát, znamená, ~e v py~amu skákal na posteli a byl chobotnice. To u~ jsem byl nevrlý a rázn~ a d~razn~ jsem mu p~ipomn~l, ~e je unavený a ~e musí spát. Názorn~ jsem si vedle n~ho lehnul, aby vid~l, jak se má spát. Posléze chobotnice skákala u~ po má~. Usnul asi o p~l dvanáctý. Dneska ráno v šest: ČEn~k: "Ta~ko vstávej, u~ je ráno. Musíme na výlet." No tak, doprdele, z ~eho je to dít~ vyrobený? To jako nepot~ebu je spát? To to jako nejde unavit? DOMINIK LANDSMAN <http://fotrudenik.blog.cz/>